

IV Néhány szóban az ország növény és állatvilágáról

Pakisztán nagy területű ország, észak – déli kiterjedése kb. a 35. szélességi foktól a Ráktérítőig terjed.

Ebből következően a változatos éghajlat, a jelentős felszín/domborzati különbségek hasonlóan gazdag növény és állatvilágot magyaráznak. Az ország nyugati hegyvidéke az Iráni magasföld folytatása, boróka-bokrok, tamariszkusz. cserjék, fűfélék jellemzőek.

Az alapvetően száraz, félsivatagos Beludzsisztán vadon élő állatai közül a szárazságtűrő vadjuhok, gazellafélék, hiéna, sakál, keselyűk említhetők.

3./a,b,c,d fotók: Pakisztán nemzeti szimbólumai: markhor /pödrött-szarvú kecske/, chakor /fogoly-féle/, deodar cédrus, jázmin

Az Arab tenger partvidékét monszunesők öntözik, itt szubtrópusi az éghajlat, s ennek megfelelő a növény és állatvilág. /Pl. az Indus deltájában mangrove-erdők./ A partközeli ágakban mocsári krokodil is előfordul. Az erdőkben szarvas, vaddisznó, tarajos sül és számos rágcsáló-faj él.

Az Arab tengerben korall-halak garmadája, delfinek, teknősök /főleg a cserepes teknős populáció/ élnek.

A Beludzsisztáni tájegységeken jellegzetesek a gyékény és nádfélék, ennek hasznosítása a régmúltba nyúlik vissza, ill. haszonállatként vízi bivaly, teve, szamár említhető.

Az Indus völgyi tartományoknak / Punjab és Sindh/ forró, szubtrópusi klímája van, s a tartományok éghajlata jelentős hőmérséklet-ingadozást /anomáliát/ produkál.

A nyári, -nemritkán 50 fokot meghaladó hőmérséklet télen, illetve a száraz időszakban legalább 40 fokkal is csökkenhet.

Az Indus, ill. a beleömlő folyók, csatornák labirintusában tamariszkuszok, állatképviselőként kacsák, gödények, kormoránok /egyszóval vízimadarak garmadája/ élnek. Teknősfélék, gyíkok, a vízben halak, rákok egészítik ki a palettát.

Egy érdekes állatról szeretnék még említést tenni az Indushoz kötődően, - s remélem, ez az állat még sokáig megcsodálható lesz természetes élőhelyén!

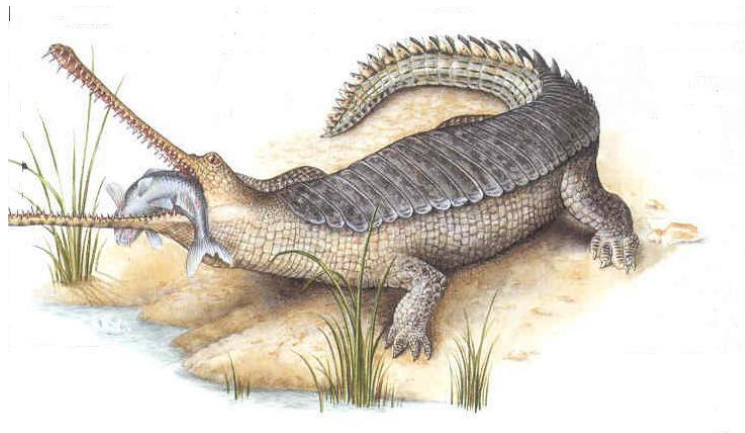
A gangeszi gáviáról van szó./ami nevével ellentétben nemcsak a Gangeszben, hanem az Indusban is előfordul!/
Ez a krokodilféle első látásra félelmetesnek tűnik, pedig főleg halakkal táplálkozik.

A krokodilfélék családjának legnagyobb méretű tagja, külseje az elmúlt 200 millió évben alig változott. A hím súlya a 200 kilógrammot is eléri, s hossza /nyélszerű ormányától, vastag, pikkelyes farkáig/ 6 méter is lehet.

A gaviál a tiszta, gyors sodrású vizekben él, s a halakat keskeny álkapcsával kapja el.

A gáviálra, - csakúgy, mint a többi krokodil-félére – bőre miatt vadásztak. Részint ez a tény, másrészt természetes élőhelyének drasztikus szűkülése a kipusztulás szélére sodorta ezt az „ősi” állatot.

3/e fotó gáviál:

Növény és állatvilág kapcsán a korábban említett szubtrópusi, sivatagi alap-klímától eltér az Északnyugati Határőrvidék nevű tartomány, benne a Központilag igazgatott Északi Régióval, valamint a vitatott hovatarozású Kasmír térségével.

A magas hegyek közelsége hűvösebb kontinentális éghajlatot, a hegyekben 6 hónapig is eltartó telet magyaráz.

Fafajták az alpesi fenyőktől /luc, himalájai cédrus stb./ a lombhullató fajtákig terjed.

/Itt jegyezném meg, hogy az olvadásvíz felfogása, összegyűjtése fontos e száraz, sivatagos országban az öntözéshez, s egyáltalán az élethez./

A legmagasabb csúcsokat /Godwin Austen K-2, Nanga Parbat stb./ télen – nyáron hósapka fedi.

Az északi tartományokban lombos illetve tűlevelű erdők, alpesi jellegű csenevész bozótok terjednek a hóhatárig, míg az állatvilág képviselőiben – az eddig említetteken kívül –

vaddisznó, vadmacska, ill. vadmacska-szerű szervál, saskeselyű él. A házi, vagy háziasított állatok palettája itt számmal, öszvérrel, illetve tibeti jakkkal egészül ki.

Még egy csodálatos állatról szeretnék említést tenni, - sajnos, a gangeszi gáviálhoz hasonlóan kevés példányt lehet ma már természetes élőhelyén fellelni! Egy macskaféle ázsiai nagyragadozóról, a hópárducról /Snow leopard/ tennék említést.

A Himalája hegyeiben élő védett ragadozó – sajnos – jobbára a háziállat állományt dézsmálja, mivel zsákmányállatai /vadjuhok, vaddisznó/ ma már szinte elfogytak környezetéből.

Kazahsztán fővárosának, Almatinak a címerében a bátorságot jelképező hópárduc ma is látható. Mivel változatlanul dicső vadász-zsákmánynak számít ma is, s a fekete piac is díjazza e trófeát, -félő, hogy hamarosan csak a címeren marad meg a hópárduc!

Fontosak lennének a hatékony védőintézkedések, megmentésére!

3/f fotó: hópárduc, a vadság, szabadság szimbóluma

Megemlíteném, hogy Pakisztánban is megvalósítható a turizmus speciális ágaként dívó, természeti parkokat felkereső-látogató vadászturizmus, ahol vadászatra, trófea – szerzésre is van lehetőség. A Nemzeti Parkokból is szerencsére több van, s közülük néhányat név szerint is megemlítenék. Deosai Nemzeti Park, Kirthar Nemzeti Park, valamint a Margalla Hegyi Nemzeti Park, Hazar Ganji Chiltan, a Lal Suhanra és a Khunjerab Nemzeti Parkok. /A Mellékletekben részletesebb leírás olvasható a főbb nemzeti parkokról/,

E parkok legtöbbször Pakisztán északi térségében található. Itt, természetes élőhelyeiken csodálhatók meg az említett gazella, szarvas, vadjuh-félék, a madár-arszenál képviselői. Fácánok, fogoly, kacsák és lúdfélék mellett ragadozó madarak, mint sasok, ölyvek, keselyűfélék, hiénák, sakálók, medvék, rókák, farkasok, illetve leopárd is él itt.